

quias illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam colúmba in foraminibus petræ gemens, in cœlestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, et sanctissime perennibus caritatis rosis, et virginitatis liliis coronata, deposuit pridie Nonas Septembris. Cujus corpus Urbano octavo Pontifice máximo, divinitus anno jubilæi totius Siciliæ plausu repertum, illam a peste liberavit.

℟. Afferentur. [133]

In iij. Nocturno, Homilia. Sæpe vos, fratres. de Comuni. [136]

DIE IX. SEPTEMBRIS.

S. Petri Claver
Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui abreptos in servitutem Nigritas ad agnitionem tui nominis vocaturus, beatum Petrum mira in eis juvandis caritate et patientia ro-

borasti : ejus nobis intercessione concede; ut quæ Jesu Christi sunt quærentes, proximos opere et veritate diligamus. Per eundem Dominum nostrum.

Comm. S. Gorgonii. 379.
In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Etrus Claver Hispanus Verduni natus, oppido Catalauniæ, Societati Jesu nomen dedit adolescens moribus innocentissimis. Tirocinio ad exemplum functus ac litteris humanioribus excultus in Balearium maximam trajecit philosophiæ operam daturus. Ibi Alphonso Rodríguez, qui multa de futuro ejus apostolatu atque amplissimo in cælis præmio divinitus acciperat, pia necessitudine conjunctus, sublimioris ab eo virtutis arcana paratōque sibi labores edoctus est. Inde revocatus, theologiæ curriculum Barcinone iniit, sed altero anno transmittere jussus in Americam, abruptum studiorum cursum in urbe sanctæ fidei Bogoténsi confecit. Postea Carthá-

ginem ad oram maris atlántici, quo primum appulerat, reversus, et sacerdotio auctus, Nigritis turpi mercatu illuc abductis vitam suam, interposita sacramenti fide, plane devovit. In his autem doctrina christiana imbuendis dici vix potest quanta patientia et caritate annos amplius quadraginta insudaverit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio iv.

NON eorum animis solum, sed et corpore opitulabatur assidue. Ut naves eisdem onustæ ad emporium illud appellabant, præsto áderat Petrus, hominesque miseria confectos, ceu pater filios, peramanter complectens, nudis indumenta, esuriētibuscum escam, ægris medicis, impertiebat. Postcaminasuppeditabat. Luepestifera vel aliis morbis infectos, nihil de seipso sollicitus, cura et ope levabat peculiari, visus

haud raro pútrida eorum úlcera, nauseante nequidquam natura, tractare studiosius, eximiis inde charismatis a Deo dignatus. Quamplures a medicis desperatos subito sanitati restituit, multis oculorum lumine captis visum reddidit, tres a mortuis excitavit. Pallium suum quod ægris imponere vel substernere solebat, ulceratorum sordibus utcumque inquinatum, odorem non effabat nisi suavissimum, ejusque contactu plures teterrime ægrotañtes repente convalescunt.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vj.

QUOD a Nigritarum cura sibi supererat temporis, juvandis hæreticis ac mahumetanis, nedum civibus advenisque catholicis, impertiebat. Post diurnos labores, orationi in seram noctem instabat. Omnibus benignus, in se unum erat immittis ex caritate in proximos. Domi-

forisque in honore habitus nunquam extulit animum : odia vero et convicia improborum immota fortitudine tolerabat. Quae erat vitae severitate, castimoniam ad tumultum usque servavit illibatam. His excellens meritis annos expleraverat quatuor et septuaginta, quum die natali Deiparae, quam tenerrimo coluerat affectu, ad Coelites migravit. Vir sane dignus, quem Patres Tarraconenses in epistola synodica ad Benedictum tertium decimum laudarent uti alterum Xaverium. In Beatorum album a Pio nono relatum, Leo decimus tertius novis miraculis refulgentem coelium Sanctorum fastis ascripsit, Africa jam tum latius recludi coepta Evangelio. Denique instantibus plurimis viris ecclesiasticis, praesertim Episcopis constitutis apud Nigratas per orbem terrarum disseminatos, idem Pontifex maximus patronum coelestem peculiarem sacrarum ad Nigratas missionum, e Sacrae Rituum Congregationis consulto, autoritate sua suprema eundem sanctum Petrum

Claver constituit atque declaravit.

℟. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. x.

In illo tempore : Legisperitus quidam volens justificare seipsum, dixit ad Jesum : Et quis est meus proximus? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Hom. viij. adv. Judaeos.

Mitare Samaritanum illum qui in Evangelio tantam erga vulneratum praestitit sollicitudinem. Etenim illic praeteriit Levita, praeteriit Pharisaeus, ac neuter deflexit ad jacentem; sed inclementer crudeliterque relicto abiierunt. Samaritanus autem, qui nulla ex parte illi conjunctus erat, non praetercurrit : sed occurrens misericors est, instillavit oleum et vinum, imposuit asinum, duxit ad diversorium, pecuniam partim dedit, partim pollicitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinebat, curatione. Si Samaritanus adeo humanus mitisque

fuit erga hominem ignotum, quam habituri sumus nos veniam, si proprios fratres neglexerimus in malis gravioribus? Ne igitur dissimulemus, neque inclementer praeteremus; quin etiamsi alii hoc fecerint, cave tu ne idem facias.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Neque enim Samaritanus ille dicebat : Ubi nunc sacerdotes, ubi nunc Pharisaei, ubi nunc Judaeorum doctores? Sed perinde ac venatum quemdam maximum nactus esset, ita lucrandi ansam arripuit. Et tu ergo cum videris alium egentem curatione vel corporis vel animae, ne dicas apud te metipsum : Quare ille et ille eum non curaverunt? sed illum tu a morbo libera, nec rationes negligentiae ab illis exigas. Si

aurum jacens invenias, num dicis apud te metipsum : Quare ille aut ille non sustulerunt? et non festinas ante alios rapere? Itidem et de fratribus colapsis cogita putatoque thesaurum te reperisse, nimirum curam illorum.

¶ Etenim si instillaveris cupiam, velut oleum, doctrinam sermonis, si ligaveris eum mansuetudine, si sanaveris tolerantia, ille te faciet ditioerem quovis thesauro. Qui enim separaverit pretiosum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono poterit aequiparari? Quod neque jejunium, neque humicubationes, neque pervigilia, neque aliquid quidpiam potest efficere, id efficit fratris procurata salus.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix. de S. Gorgonio Martyre. 385.

In Laud. fit Comm. Oct. Nativitatis B. M. V. 378. deinde S. Gorgonii. 386.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

S. Pulcheriæ

Imperatricis Virginis.
Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter seq. Oratio.

DEus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulâri castitatis prærogativa decorasti, quique illi, ad defendendam Ecclesiam tuam, summum fidei amorem tribuere voluisti: concede, ut ejus intercessione tibi puris mentibus inhærentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Commem. Octavæ Nativitatis B. M. V. 379. et SS. Mart. Proti et Hyacinthi. 388.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO III.

Lia Pulcheria Augusta, patre, avo, fratre, atque viro Romanorum imperatoribus maxime nobilis, profligatis sua præsertim

opera hæreticorum erroribus, et catholico dogmate circa Incarnationis mysterium, et divinam Maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitum imperii procuratio, dum Theodosius adolâsceret, commissa fuerat, ejus arbitratu omnia facerent, essetque constans opinio, unius puellulæ virtute ac sapientia, quæ instare atque ingrûere videbantur, pericula discussa, et felicitatem imperio constitutam. Domi assidua disciplinæ exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non aula imperatorum, sed asceterium vulgo diceretur, Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio jungendam curavit, Flaccillam, Arcadium, Marinam sorores ita imbuerat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut quibus ætate non multum præstabat, eorum moderatrix, ac prope modum mater esse videretur. Qua institutione sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intél-

ligi potest, quod Pulcheriam imitâtæ, se suamque virginitatem Deo devoverunt; utque Augusta virgo ea quæ decreverat amplius confirmâret, omnesque voluntatis suæ testes haberet, ex auro et pretiosis lapidibus sacram mensam in ecclesia Constantinopolitana pro virginitate sua, et fratris imperio dedicavit, et in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua, intènde, prospere procéde, et regna. — Et deducet.

LECTIO V.

POtior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; eumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat; qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi verèque christiani principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ consiliis est obsecutus. Post diuturnam cum fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obtrectatione in aula

excitatis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secéssit in Hébdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens pene monasticam, aliquamdiu se continuit; cum vero felicitas imperii una cum ea exsulâret, a fratre accersita, ubi deesse vidit, qui prœlia Domini pugnâret, Debboram imitata, fide ac religione armata processit, et missis in omnem partem epistolis, hortando, monendo, minitâdo, non pecuniæ, non laboribus parcens, digna effecta est, quam patres concilii Chalcedonensis una omnium voce atque præconio custodem fidei, pacis conciliatricem, expultricem hæreticorum, piam, orthodoxam, novam Helenam (sicut Marciânum tunc imperatorem novum Constantinum) consalutarent; cuique sanctus Leo totius Romanæ Ecclesiæ nómine plurimum gratularétur, ejusque causa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriâna primum impietate, mox et nefario Eutychetis errore perempto, duplicem illi et

palnam contúlerat et corónam.

R. Dilexisti justítiam, et odísti iníquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vij.

ATque hæ tantæ curárum moles, quas præsertim in Ephesino ac Chalcedonensi conciliis Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessarió suscepérat, nihilo illam ad cétera christiánæ pietátis officia obeúnda fecére segniórem. Assidue cœlestium rerum contemplatióne, sacrorum librórum lectiόne, corpóris afflictatiόnibus sponte susceptis se exercébat; Psalmos de nocte surgens una cum régiæ familiæ princípibus decantábat : Dei ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix exímia; quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum reliquias cultus augerétur. Deíparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiόnem contra Nestorianórum blasphemias

assérui; vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositiόne divína providéntia, ut per virginem summa Virgínis dignitas inoffénsa pénitus serváretur : quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem; cujus dénique cultui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, redítibus locupletávit. In placánda divína justítia mira pietáte enituit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári, quos et matérna quadam caritáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum, quæ assídua effusíssimaque liberalitas reliqua fécerat, scripsit herédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari religiόnis stúdio, rebúsque ómnibus império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibi que hanc ipsam ob causam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tertio, magno ómnium luctu, maximisque san-

ctórum Patrum, ceterórumque ejus ævi scriptórum láudibus celebráta.

R. Afferéntur. [133]

In III. Nocturno.

Lectiό sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xvij.

IN illo témpore : Dixit Jesus : Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homília sancti Cyrilli Alexandríni.

De Fide ad Pulcheriam et Sorores Reginas.

SAne vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ imperátrices, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus óptimo jure quisquis appelláverit, in quibus nimirum omne virtútum genus, ómnisque ornátus divínæ majestátis óculis gratus, acceptúsque mirífice splendet. Neque his ópibus conténtæ, omnem quoque curam, omnéque stúdiúm adhibétis, quo fide recta nullámque in partem vacillánte excellátis. Neque Christi re-

gnum capéssere, et ea, quæ illi grata sunt, fácere et sentire omittitis, partim quidem præcláris actiόnibus, partim rursus cum vestras, tum princípum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecorántes; partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes : nam et hoc quoque pietátis stúdiúm inter cétera ille sanctis vestris ánimis impertitus est.

R. Hæc est Virgo sapiens quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. — Et.

Lectio viij.

IGitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instructæ videámini) áliquid deprómam. Hinc etenim et Emmanuélem verum, ac naturálem Deum, et Virgíne matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deíparam esse planum fiet. Ait Christus, Hæc est

vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitione Jesu Christi cognitionem necessariam, consociatamque esse oportet, et hoc ipsum æternam vitam conciliat, cui obscurum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit interim Verbum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. Glória Patri. Ecce. **Lectio ix. de SS. Mart. Proto et Hyacintho, 390.** **Alias:**

Lectio iv.

ET ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius a Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde communem fecerit? Sane ipse ab hac quaestione nos liberat, dum ait, Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum secundum propriam hypostasim aliud a Patre esse digno-

scatur, naturali tamen identitate unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobiscum factum est? Ad eundem omnino modum, puta, secundum essentialem et naturalem identitatem. At cum divina natura tanto a creatura distet intervallum, ut secundum essentiam cum ea coire nequaquam valeat, ecquo, inquis, modo secundum naturam unum ille factus est nobiscum, qui omnem omnino creaturam excellit? Verbum factus est homo, ut quemadmodum in Deitate unum et idem est cum Patre, ita secundum naturam humanam habitudinem sit unum quoque nobiscum.

Te Deum laudamus. 19. **In Laud. Commem. Octavae, 378. et simplicis. 391.**

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

B. Mariæ de Socos Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum [122] præter sequentia.

Inj. Vesperis, ad Magnif. Aña. Flagellis et catena Maria corpus domabat: silentio et abstinencia animum custodiebat: oratio-

nibus incessanter instabat, docens Christi sponsas vas corruptibile in sanctificatione et honore possidere.

Oratio.

DEUS, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius, ut intercedente beata Maria famula tua de presentis vite fluctibus educti, ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dóminum.

Commem. simplicis. 452. **In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Maria, nobili familia de Cervellione, Barcinone in Hispania nata, et a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivenditatio erat, in publicum rarius prodire, agrótantibus domesticis sedulo adesse, et in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigésimum agens, defuncto patre, habitum ordinis san-

ctæ Mariæ de Mercède prima ex feminis suscipiens, sanctimonialibus ejusdem ordinis ducem, et magistram, et exemplar se præbuit, ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem ordine una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. — Et deducet.

Lectio ii.

Matre e vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem institutiam sanctamque vitam perégit: solita quotidie mulierum, a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium, pedes in hospitali domo lavare; quinque in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejuna solo pane et aqua contenta; quotidianis flagellis insuper et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colébat, inanibus

verbis nunquam infrégit, ac párcius indulgens somno, expetébat ab ejúsmodi necessitaté liberári, ut illo solo fruerétur incessánter, quo jucundántur cœli, et Angeli lætántur. Quod diúrni témporis supéerat ab oratione et pietátis exercíitiis, in páuperes juvándos impendébat: nulum officii genus prætermittens, quo afflíctos consolarétur, opprésos liberáret, et vinctos edúceret de carcéribus.

℟. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitaté: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiae. ✽. Propter veritaté, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vij.

FUtúras maris tempestates prænuntiábat, illásque sæpe suis orationibus sedávit: visa aliquóties super undas incédere, quo fratres captivórum redemptóres, aliósque in mari periclitántes serváret incólumes: unde ei Mariæ de Subsídio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Dénique post multa virtútum insígnia, Barcinóne migrávit ad Dóminum, décimo tértio Ka-

lendas Octóbris, anno salútis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavíssimus odor manábat, sepúltum est in ecclésia fratrum órdis sui: quod nonagésimo post anno, Epíscopo Barcinonénsi, Petro Arragóniæ rege, ceterisque aulæ et civitatís primátibus astántibus, solémni pompa elevátum, incorruptum repértum fuit, ac decentióri loco, ubi religiósé cólitur, asservátur.

℟. Afferéntur. [133]

In *ij. Nocturno, Homilia.* Sæpe vos, fratres. *de Communi.* [136]

Lectio *ix. simpl. et ejus Commem. in Laud.* 454.

Ad *Bened. Aña.* Adducéntur in lætítia et exultatione Regi Dómino Virgines post Mariam, ut in sanctitaté et justítia sérviant illi, et quocúmque íerit, ipsum Agnum sequántur.

In *ij. Vesperis ad Magnificat, Aña.* Mare et venti Mariæ obédiunt, angélici candóris virtúte pollénti: aquæ multæ cessérunt ardóri caritátis ejus

Commem. sequentis et simplicis. 455.

DIE V. OCTOBRIS.

S. Gallæ

Viduæ. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [144] præter sequentia.

Oratio.

OMnípotens et misericors Deus, qui beátam Gallam exímia in páuperes dilectionis virtúte decorásti: ejus méritis et précibus concéde, ut caritátis ópera exercéntes, misericórdiam tuam consequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit Comm. SS. Placidi et socior. Mart. 507.

In *j. Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.*

In *II. Nocturno.*

Ex libro quarto Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio iii.

Othórum tempóribus Galla hujus urbis nobilíssima puélla, Symmachi consulis ac patrítii filia, intra adolescéntiæ témpora marito tráditá in uníus anni spátio ejus est morte viduáta. Quam dum fervénte mundi cópia ad iterándum thálamum et opes et ætas vocárent, elégit magis spirituálibus

núptiis copulári Deo, in quibus a luctu incípitur, sed ad gáudia æténa pervenítur, quam carnálibus núptiis súbjici, quæ a lætítia semper incípiunt, et ad finem cum luctu tendunt.

℟. Propter veritaté, et mansuetúdinem et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua. ✽. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et.

Lectio iv.

MOX ergo ut ejus maritus defúctus est, abjécto sæculári hábitu, ad omnipoténtis Dei servítium sese apud beáti Petri Apóstoli ecclésiám monastério trádidit; ibique multis annis simplicitáti cordis atque orationi dedita, larga indigéntibus ópera eleemosynárum impéndit. Cumque omnipotens Deus perénnem jam mercédem réddere ejus laboribus decrevisset, cancri úlcere in mamílla percússa est. Noctúrno autem témpore ante lectum ejus duo candelábra lucére consuévérant, quia videlicet amíca lucis, non solum spirituáles, sed étiam corporáles ténébras ódio

habébat. Quæ dum nocte quadam ex hac eadem jacéret infirmitate fatigata, vidit beatum Petrum Apóstolum inter utraque candelabra ante suum lectum consistentem, nec perterrita tímuit, sed ex amore sumens audáciam exsultávit, eique dixit: Quid est Dómine mi, dimissa sunt mihi peccata mea? Cui ille, benigníssimi ut est vultus, inclinató cápite, annuit, dicens: Dimissa, veni.

℟. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justítiam. — Propterea.

Lectio vi.

SED quia quamdam sanctimoniálem féminam in eodem monasterio præ ceteris diligébat, illico Galla subjúnxit: Rogo ut soror Benedícta mecum véniat. Cui ille respóndit: Non, sed illa talis véniat tecum; hæc vero, quam petis, die erit trigésimo secutúra. His itaque explétis, visio Apóstoli assisténtis et colloquéntis ei ablata est. At illa prótinus cunctæ con-

gregatiónis accívit matrem, eique quid viderit, quidve audierit, indicávit. Tértio autem die cum ea, quæ jussa fúerat, soróre defúncta est; illa vero, quam ipsa popóscebat, die est trigésimo subsecúta. Quod factum nunc usque in eodem monasterio manet memorábile, sicque hoc a præcedéntibus mátribus tráditum narráre illic solent subtiliter junióres, quæ nunc sunt sanctimoniáles virgines, ac si illo in tẽpore huic tam grandi miraculo et ipsæ affuissent.

℟. Fallax grátia. [153]
In iij. Nocturno, Homíliá. Cœlorum regnum. de Communi. [155]

Lectio ix. SS. Placidi et soc. MM. cum Commem. eorumdem in Laud. 507.

DIE X. OCTOBRIS.

S. Ludovici Bertrandi
Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. Oratio.

DEUS, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificatióem et fidei præconiũ Sanctorum glóriæ coæquásti: præsta,

ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus Bertrandus, Valentíæ in Hispánia Tarraconénsi honestis piisque parentibus natus, ab ipsa pene infántia sanctitátis ac pœniténtiæ tirocinium inchoávit. Exácta puerítia interdum nuda cubabat humo, noctes sæpe ducébat insómnes, ac in pietátis et caritátis officia sèdulus incumbébat. Mundi contẽptu, ac religiósæ vitæ ardóre succensus, parentum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constantia superávit. Sui tandem voti compos effectus, Prædicatórum ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profécit, ut vel provecióribus ipsis, quamvis tiro, fúerit exémplo. Emissa professione, mirum quot et quantis virtutum incrementis priórem vitæ ratióem cumularit. Jejuniis, flagellis, ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem júgi ora-

tionis pábulo nutriébat, ex quo tantum intèrnæ animi modéstiæ ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis, ac vultu apparéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætèrnã. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

ADhuc júvenis novitiótus, eos ad omnem verbo et exémplo sanctimoniám efformábat. Ad Occidentáles Indos evangélicus prædicátor missus, quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen diversæ, atque inter se díssitæ natiónes, sua véluti loquéntem lingua, singulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad christiánã fidem addúxit: ibique venenum non semel sibi a bárbaris propínatum innóxie hausit. Públicam vitiórum objurgatióem, tamquam in se unum directã nobilis quidam ultúrus, mortem Ludovico inténtat, cum